

Caldria també redactar un nou Pla de gestió i un nou Programa de mesures 2016-2021 que incloguin la totalitat de la demarcació hidrogràfica catalana i els acords oportuns per a la gestió internacional de les conques afectades amb Espanya, Andorra i França, i establir acords provisionals amb l'Estat espanyol sobre la gestió de l'aigua fins que no es negociï, d'acord amb la DMA, la gestió compartida de la conca internacional de l'Ebre. De la mateixa manera, caldria assegurar el funcionament òptim de les més de 440 depuradores existents a Catalunya.

Mesures per prevenir els riscos extrínsecs derivats d'una actitud de no-col·laboració de l'Estat espanyol. Caldria preveure els mecanismes d'empara o mediació davant la Unió Europea per si es produís alguna afectació en el servei d'abastament d'aigua potable, el sistema de reg o el manteniment dels ecosistemes aquàtics en la CHE, i també cercar alternatives d'abastament allà on sigui possible: reserves d'aigua subterrània, bombament d'aigua a canals de reg, derivació del Siurana cap a l'Ebre, etc.

Un cop constituït el nou Estat català, caldria definir-ne la planificació hidrològica, amb mesures com ara les següents:

- Analitzar i, si escau, reformar la llei tributària per resoldre les diferències impositives existents actualment en el cànon de l'aigua.
- Abordar si cal unificar el cicle de l'aigua en un únic marc jurídic.
- Prosseguir la política de planificació de l'aigua més enllà de l'any 2027.
- Preveure l'impacte del canvi climàtic en el cicle de l'aigua.
- Revisar el funcionament administratiu dels sistemes de sanejament (depuradores) i concretar les competències i responsabilitats dels ens locals i supralocals en la gestió i explotació d'aquests sistemes.
- Reprendre les actuacions de l'àmbit de sanejament (millorar la qualitat de les aigües), per seguir avançant en la millora de la qualitat dels rius i de les aigües subterrànies.

- Avançar en les actuacions de l'àmbit mediambiental (millora dels ecosistemes aquàtics), tenint en compte els cabals ambientals (sobretot Ter, Llobregat i Segre).
- Repensar l'ocupació de l'espai fluvial de la Garona.
- Modernitzar els regadius, harmonitzar els aprofitaments del Segre i la Noguera Pallaresa i revisar-ne el règim d'explotació hidroelèctrica.
- Preveure la possibilitat d'auxili (per a casos crítics) des de l'àmbit d'Aigües Ter-Llobregat (ATL) cap a l'àmbit del Consorci d'Aigües de Tarragona (CAT).
- Programar inversions en les xarxes de distribució i tractaments més intensius a les plantes de potabilització de les Conques Catalanes Intercomunitàries. Afrontar la modernització del Canal d'Urgell per millorar-ne les ràtios d'eficiència.
- Incloure la Directiva europea per a la millora de l'estat mediambiental del medi marí no més tard de l'any 2020.
- Afavorir l'impuls de la participació ciutadana en la presa de decisions sobre la gestió, la regulació, la planificació, la inspecció i el control de l'aigua a Catalunya.
- Preveure i prevenir les conseqüències per a l'abastament d'aigua derivades de l'assoliment de l'horitzó de saturació urbanística de la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB). Analitzar i valorar la previsió de possibles mesures alternatives d'abastament d'aigua en un horitzó a llarg termini (interconnexió de les xarxes d'abastament urbà, noves dessalinitzadores de Foix i Tordera II, transvasament del Roine, connexió entre la conca del Segre i/o Ebre i les conques costaneres i reutilització a grans distàncies (del Besòs al Ter).

2.6.3 Comunicacions i tecnologies de la informació

Avui en dia, les societats modernes, com la catalana, viuen en total dependència de la tecnologia. Accions tan quotidianes com veure la televisió, disposar d'efectiu a través del

caixer automàtic, consultar les xarxes socials o fer una trucada telefònica se suporten, en major o menor grau, en sistemes d'informació i xarxes de telecomunicacions, el que s'anomena, genèricament, *tecnologies de la informació i la comunicació*: les TIC.

Atès que són clau per a la normalitat de la societat, les TIC haurien de poder funcionar sense problemes rellevants, i justament cal poder garantir aquest funcionament en el moment culminant de la constitució del nou Estat català, motiu pel qual és important establir els escenaris de col·laboració adients amb l'Estat espanyol. En aquest àmbit caldria prendre en consideració l'adopció de les mesures següents:

- Coordinar amb l'Estat espanyol el traspàs ordenat de competències en matèria de TIC, i vetllar perquè en cap moment no quedi cap competència ni cap contracte en una situació d'inseguretat jurídica.
- Crear un equip legal/tècnic que iniciï el procés d'elaboració d'un avantprojecte de llei d'infraestructures crítiques que inclogui, entre d'altres, la seva definició des de la perspectiva de les TIC, l'obligació de les empreses gestores d'elaborar els plans de prevenció i recuperació de desastres, la protecció física i cibernètica d'aquestes instal·lacions, la col·laboració amb el cos de Mossos d'Esquadra i/o empreses de seguretat per garantir-ne la integritat física i l'alineament amb el Pla nacional de seguretat pel que fa als ciberatacs. Igualment, caldria pensar en la conveniència d'instaurar la figura del delegat del Govern en aquestes empreses, en cas d'emergència.
- Crear un equip legal/tècnic que iniciï el procés d'elaboració d'un avantprojecte de decret per regularitzar la relació amb els radioaficionats catalans com a alternativa de comunicació en cas de desastre, en coherència amb la normativa europea que preveu aquesta figura.
- Iniciar la preparació i redacció d'un avantprojecte de llei de comunicacions electròniques (telecomunicacions i audiovisual)

per tal d'assegurar la continuïtat legislativa en aquesta matèria.

- Començar a preparar els plans de numeració i freqüències que pertocarien al nou Estat.
- En coherència amb les disposicions europees, valorar la possibilitat d'elaborar una llei per a l'òrgan regulador de les telecomunicacions (actual Comissió del Mercat de les Telecomunicacions –CMT) que en el nou Estat, i a imatge dels països europeus, hauria de ser la suma de la CMT i del Consell de l'Audiovisual de Catalunya.
- Iniciar contactes internacionals amb l'organisme regulador de les TIC, la International Telecommunication Union (ITU). Així mateix, també seria recomanable establir contactes amb entitats com la Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (ICANN) i d'altres del sector que ajudessin a preparar els plans tècnics i la legislació, com és habitual a tot el món.

Audiovisual. Pel que fa a l'audiovisual, cal remarcar que la televisió i la ràdio són serveis essencials per a la informació de la ciutadania, però sobretot per a la generació d'un clima de normalitat. Per això, és molt important que el seu servei no es vegi interromput.

A Catalunya, el senyal de ràdio i televisió arriba al 85% de la població gràcies a la Torre de Collserola i a 8 centres reemissors principals. Perquè arribi al 99,6% de la població, ha estat necessària la instal·lació de 500 torres addicionals.

En aquest àmbit, caldria coordinar amb l'Estat espanyol el traspàs de l'espectre radioelèctric per al territori català, així com els contractes i drets d'emissió dels diferents grups de comunicació, garantir la seguretat de les infraestructures de telecomunicacions audiovisuals, com la Torre de Collserola, els 8 centres reemissors principals i les 500 torres reemissores disperses pel territori i iniciar la redacció d'un Pla de recuperació de desastres.